

Egne af Landet adskillige af, og deres Kaar have jo ofte en betydelig Lighed med de Kaar, der bydes Polakkerne. Jeg synes derfor det vilde være i høj Grad heldigt, om saadanne udenlandske Arbejdere, der fæstes som Tyende, paa en eller anden Maade kom ind under Loven, og at det vilde være heldigt, om man kunde finde en eller anden Form, hvorved man umuliggjorde, at Arbejdskøberne kunde omgaa Bestemmelserne ved at fæste et større Antal Karle eller Drenge eller Piger som Tyende og derved unddrage dem disse Sikkerhedsbestemmelser, som Loven tilsigter.

Endelig er der i § 15 en Bestemmelse om, at den, der ved Løfter eller anden Paavirkning retsstridig bevæger udenlandske Arbejdere til at udeblive fra eller i Utide at forlade det overtagne Arbejde, straffes med betydelige Bøder. Jeg ved vel, at her sigter man til disse Agenter, der søge at lokke Folk fra det ene Sted til det andet, naturligvis med det Formaal at tjene Penge; det er dem, Bestemmelsen sigter til at straffe. Men jeg er paa den anden Side bange for, at denne Bestemmelse kunde misbruges overfor Arbejderne eller overfor Organisationer, der muligvis toge Beslutning om at standse Arbejdet af den ene eller den anden Grund. Det er ganske rigtigt, at disse Arbejdere ere bundne ved Kontrakt, og at det ogsaa hedder her, at de, der lokke dem til det, ere ifaldne denne Bøde, naar Arbejderne „forlade det af dem kontraktmæssige overtagne Arbejde“. Men hvis saadanne Arbejdere paa den ene eller den anden Maade lede under Forhold, der vare ugunstige, hvis Arbejdsforholdene ikke vare, som Forudsætningen havde været, eller hvis de bleve brutalt eller inhumant behandlede, og de saa fandt Anledning til at standse Arbejdet for at søge disse Forhold forbedrede, er jeg bange for, at man vilde kunne misbruge denne Paragraf ogsaa overfor Folk, der muligvis havde været virksomme i saa Henseende. Det er jo Tilfældet, at naar Polakker eller andre udenlandske Arbejdere have været i Landet i nogen Tid, er det ikke ualmindeligt, at de gaa ind i Fagforeninger. Vi have rundt omkring baade i Landarbejderforeningerne og i Fagforeningerne i Byerne adskillige udenlandske Arbejdere, Polakker, Russere og andre som Medlemmer af Organisationerne. Det Tilfælde kan derfor godt tænkes, at de paa en eller anden Maade kunde finde Anledning til at gøre Indsigelse mod de Kaar, der bødes

dem, og forsøge disse ændrede, muligvis ved en Arbejdsstandsning. Det kan godt være, at denne Bestemmelse ikke i væsentlig Grad vil komme til at ramme paa det Omraade, og jeg er ganske overbevist om, at det heller ikke er Hensigten med den; men jeg nævner det kun, fordi den Mulighed vel er til Stede, at den vil kunne misbruges i saadanne Tilfælde.

I øvrigt anbefaler jeg, at dette Lovforslag fremmes saa hurtigt som muligt; og det fremgik jo ogsaa af det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsens) Udtalelser, at ogsaa den ansaa en Lovgivning som denne for i høj Grad nødvendig og ønskelig. Jeg vil derfor meget bede ærede Medlemmer af dette Ting om at fremme denne Sag saa hurtigt, som det lader sig gøre. Det forekommer mig, at denne Sag er af allerstørste Betydning for de paagældende Arbejdere, som skulle drages ind under denne Lovgivning, og af Betydning for vort eget Lands Befolkning, som nu ofte lider under de ugunstige Forhold, som bydes saadanne Arbejdere, idet der ofte bliver paalagt den Byrde for at hjælpe disse Arbejdere, der ere uden Beskyttelse og ofte ere blevne i høj Grad inhumant og brutalt behandlede af Arbejdskøberne. Det vil ogsaa bidrage til at højne vort Lands Anseelse og almindelige Omdømme i Udlandet. Jeg synes derfor, det maa være af stor Betydning at faa begyndt paa denne Lovgivning; det har været længe nok, alt for længe, inden der er begyndt derpaa. Det, der her foreslaas, vil jeg tillade mig at anbefale; selv om det ikke paa langt nær byder tilstrækkelige Indrømmelser overfor de Krav, som Socialdemokratiet stiller, ville vi alligevel gerne medvirke til at faa en Lovgivning paabegyndt paa dette Omraade, idet vi nære det Haab, at det i Tidens Løb vil lykkes at faa den videre udviklet til Gavn baade for Landet og for de udenlandske Arbejders Forhold.

W. Neergaard: Jeg skal begynde med at udtale, at jeg i al Almindelighed ikke ser synderlig velvilligt paa en Lovgivning af denne Art. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt, dersom denne Lov vilde give Anledning til, at man paa andre Omraader kom ind paa en lignende Vej som den, der her er foreslaet. Men paa den anden Side skal jeg villig erkende, at her er Tale om særlige Forhold, og det er derfor ogsaa forsvarligt at anvende særlige Forholdsregler.

Med Hensyn til selve Lovforslagets